

Initiativ, som det forekommer mig, Statsbiblioteket i Aarhus har vist; det er imidlertid muligt, jeg tager fejl heri; derom kan vi jo senere tales nærmere ved.

Endelig vil jeg gøre nogle Bemærkninger, som paa en Maade gaar udenfor Finanslovsforslaget, men som dog paa en Maade vedrører det. Jeg sigter her til en Artikel, som fremkom i „Dansk Postblad“ for nogen Tid siden. Jeg er noget i Tvivl om, til hvilken Konto paa Finansloven jeg skal henføre disse Bemærkninger, ikke fordi der ikke er Konti paa Finanslovsforslaget, som disse Betragtninger kan knyttes til, men paa Grund af en *embarras de richesse*. Denne Artikel i Postbladet var af selve Redaktøren, og den har den betegnende Overskrift: „Tættere sammen“. Den indeholdt — kortelig sagt — en Opfordring til Tjenestemændene om at slutte sig nærmere sammen, ikke blot i enkelte faglige Organisationer, men i en stor Centralorganisation, saaledes at vi ligefrem kunde tale om en Tjenestemandstand her i Landet, ligesom om Bondestanden og Haandværkerstanden. Det vilde efter en saadan tættere Sammenslutning vise sig, om man ikke vilde unde denne „Stand“ en bedre Plads ved Samfundets Bord. Jeg ved ikke rigtig, hvad der skal forstaas ved dette „man“, som vilde unde denne Stand en bedre Plads ved Samfundets Bord, men jeg formoder, at der maa være sigtet til den danske Regering og den danske Rigsdag, som i det væsentlige er bestemende for Tjenestemandsklassens Forhold. Jeg mener, at denne Artikel, dette Programpraab, eller hvad man vil kalde det, fortjener at faa et Svar her fra denne Plads, og dermed mener jeg et personligt Svar her fra Folketinget, thi jeg taler ikke paa nogens Vegne, det vil jeg gerne forud fremhæve, for at man ikke skal lægge mere ind i mine Ord vedrørende denne Sag, end der maa lægges i dem. Denne Artikel indeholder lokkende Toner, naar der tales til Kollegerne indenfor Tjenestemandstandens forskellige Grene, den indeholder ogsaa lidt bydende Toner, idet den stærkt pointerer: Vi er mange; naar der er Valg — siger den —, kan vi ogsaa stemme, og derfor vil man nok høre, hvad vi har at sige, naar vi staar samlede. Den truer ogsaa lidt ad den danske Regering og den danske Rigsdag, og jeg vil sige, at jeg har sjælden set en Artikel, som har forekommet mig mere uheldig, naar man sammenligner Tendensen med Kendsgerningerne; thi jeg tror nok, at det er en Kendsgerning, som ogsaa nok skal

blive bekræftet, at dette Finanslovsforslag paa mange Punkter bærer Spor af, at de Lønningslove, som blev gennemført i 1908, endnu ikke har virket saaledes, at man har naaet Toppunktet, men at Udgifterne vil øges i de kommende Aar, ligesom dette Finanslovsforslag i Forhold til Finanslovsforslaget fra i Fjor paa alle Punkter vedrørende Lønningslovene og Pensionslovene viser Stigning; denne Omstændighed bevirker, synes jeg, at det er i lidt for god Tid, at man istemmer saadanne kraftige Toner. Dernæst tænker jeg, at alle i denne Sal har gjort den Erfaring, at der ikke er Mangel paa Tilgang til disse Tjenestemandstillinger — jeg for mit Vedkommende har rig Erfaring i den Henseende —, men at der tværtimod er en ganske overordentlig livlig Tilgang, og at der er en ikke saa ringe Kamp om at komme frem for at faa en Plads ved det Bord, som man mener er saa karrigt dækket, og hvor man vil have en noget bedre Plads. Et gammelt Ord siger jo, at Appetitten kommer, medens man spiser, og denne Artikel er et uhyre kraftigt Eksempel paa, at Appetitten ogsaa i Lønsager i høj Grad kommer, medens man er ved at nyde Lønnens Goder. Jeg tror, at det skal siges, at det af rent finansielle Grunde er bedst at afvente det Tidspunkt, da de Lønningslove, der nu er i Kraft, naar til fuld Udfoldelse, saaledes at vi ikke længere ser en stærk Stigning paa alle Finanslovens Paragraffer til Lønninger og Pensioner. Det eneste Punkt, hvor der, saavidt jeg kan se, ikke er nogen Stigning i Pensionsudgiften, er Pensionerne til de gamle Lærere og Lærerenke, som er pensionerede efter de gamle Love, og som har faaet et Tillæg. Dette Tillæg er i Aftagende, ganske simpelt fordi disse Mennesker efterhaanden bliver gamle og afgaar ved Døden. Men ellers er der foreløbig en ret stærk normal Stigning, og saa længe der er det, og de finansielle Forhold ikke er mere gyldne, end de er i Øjeblikket, tror jeg, at dette Opraab er mindre heldigt. Det kunde ogsaa tænkes, at det kunde fremkalde Modtryk — Tryk avler jo Modtryk —, og vi skal dog vistnok ogsaa tænke en lille Smule paa de frie Erhverv, som er ude paa Konkurrencens Mark, og som ikke har nogen større Støtte nogetsteds fra, men som maa finde sig til Rette med vekslende Indtægter, saaledes som Konkurrencen giver dem fra Aar til Aar, snart